

**MARIACANO,
RÖD VÄLDIGT RÖD &
POLICARPO
GABRIELA
PINILLA**

MARIACANO, RÖD VÄLDIGT RÖD (5A) OCH POLICARPO (5B)

Gabriela Pinilla gör böcker, videor och stora väggmålningar där hon lyfter fram konkreta historiska händelser som hon menar är viktiga både för att förstå historien och för att förstå och förändra nuet. Hon är intresserad av den ignorerade eller bortglömda historierna, de som osynliggjorts av de ”officiella” berättelserna. Här på Havremagasinet presenterar hon två historiska berättelser i form av väggmålningar: Den ena handlar om den socialistiska ledaren María Cano som stödde arbetarna i kampen för deras rättigheter under 1900-talets första hälft i Colombia. Den andra målar upp historien om den mångåriga kampen för bostäder och rätten till ett hem i kvarteret Policarpo i huvudstaden Bogotá, mellan 1961 och 1974.

Pinilla intresserar sig för den politiska historien sedd underifrån och ur ett mikroperspektiv: berättelsen om ett bostadsområde, en familj eller en community ledare, och hur dessa berättelser kan gestaltas med konstens språk. Varje projekt handlar för Pinilla om att “stryka historien mothårs”, vilket enligt tyske filosofen Walter Benjamin är historikerns uppgift. Pinilla ifrågasätter de sätt som historien skrivs, dokumenteras, förmedlas, tänks och utställs. Hon ser inte historien som något som existerar på grund av segrarens insatser, utan som ett resultat av de mångas outtröttliga slit. Pinilla vill att hennes konstnärliga projekt ska fungera som små historiska museer, där t.ex aldrig tidigare visade dokument

och fotografier kan visas upp. Hon är alltid på jakt efter ett pedagogiskt språk som kan bistå att se stigmatiserade historier i ett annat ljus, tillgängliga för en bredare publik.

För dessa ändamål är noggrann forskning och fältarbete avgörande för att kunna synliggöra historiska fakta. Pinilla arbetar med arkiv, historiska romaner, filmer, dagböcker och fotoalbum. Med hjälp av en bred verktygslåda från bildkonstens historia och med avstamp i det historiska materialet tar projekten de uttryck - muralmålningar, böcker i serieform, filmer, installationer - mest lämpade för varje enskild berättelse.

OM GABRIELA PINILLA

Gabriela Pinilla är en bildkonstnär och universitetslärare. Hon har en Masterexamen från Tadeo Lozano University och en Bachelor från Universidad Nacional i Bogotá. Hennes konst har fokuserat på Colombias politiska historia. Hon intresserar sig för den historia som ignoreras i de officiella narrativen. Fältarbete och research är en integrerad del av hennes konstnärliga projekt, där hon ofta visar fram dokument som ej tidigare publicerats. Några av hennes publikationer inkluderar: Cuando Tenga la Tierra 2021, La Sotana y la Espada 2019 and Roja muy Roja 2017. Separatutställningar inkluderar: Resistir para Existir, Casa de Memoria 2021, Fotógrafa de revoluciones, Museo de Antioquia 2019 och La Sotana y la espada, NADA, 2019. Hon har erhållit utmärkelser som the Creation Grant från Kulturdepartementet i Colombia 2012, Grant for Independent publications, IDARTES, Bogotá 2017, och Award for solo exhibitions, Secretary of Culture, Bogotá 2010.

För mer information se också: <https://www.gabrielapinilla.com/>

MARÍA CANO, RÖD VÄLDIGT RÖD & POLICARPO • GABRIELA PINILLA

MARIACANO, ROJA MUY ROJA / MARIACANO, RÖD VÄLDIGT RÖD

Flaggor, muralmålning och bilderbok 2007–2023

“Om myndigheter nekar folket sina friheter så kommer folket att gripa dem.”
- María Cano

Installationen är en del av projektet Cartillas para aprender historia [Småtryck för att lära historia] och förmedlar en historia om María Cano, en socialistisk aktivist som kämpade i arbetarnas kamp för sina rättigheter.

Mariacano, Roja Muy Roja [Mariacano, Röd Väldigt Röd] berättar historien om María Cano, en poet, en samhällsledare, och en socialistisk aktivist på 1920-talet känd under smeknamnet La flor del trabajo (Arbetets blomma). Maria stred för många saker, som t.ex. rimliga arbetsförhållanden för kvinnor, rätten för barnens skolgång, arbetarnas rätt till utbildning och till deltagande i politiken. Hon verkade mot dödsstraff och mot obligatorisk militärtjänst. Då hon gav sig in i politiken hade kvinnor inte rätt till egendom eller att själv förvalta sin ekonomi. Hon försvarade kvinnornas rättigheter och var en stor talare.

I installationen här, bestående av kopior av flaggor från denna period, muralmålningar och en bilderbok, presenteras María som en person som växer fram ur de händelser och diskussioner som ägde rum i Colombia under nittonhundratalets slut och tjugohundratalets början, sedda genom material från pressarkiv, tidningar, böcker och fotografiska arkiv.

Mariacano, Roja Muy Roja [Mariacano, Röd Väldigt Röd] är en berättelse som expanderat och fördjupats av Pinillas fortsatta engagemang i María Cano, efter publikationen av den första boken 2007. Enligt konstnären är denna berättelse ett första försök att berätta om det andra Colombia, det som sällan syns i media, på museer, i skolan eller i böcker.

Gabriela Pinillas illustrerade hyllningsskrift till María Cano blir till en illustration av förhållandet mellan konst och aktivism, i Colombia och i allmänhet. Pinillas gestaltning visar oss hur politisk energi och sensibilitet, att organisera arbetarna, och en poetisk och performativ gestaltning var en del av samma sak.

POLICARPO

”Men i ljuset finns alltid en solstråle som lämnar en slagen skugga”
- Miguel Hernandez

**Animation, mural-
målning, arkivmaterial,
och småtryck
2012–2023**

Med muralmålningar, ett småtryck och en animerad film, fokuserar projektet Policarpo på invånarnas kamp för ett hem, motstånd mot oräkneliga polis-räder och försvar för sina rättigheter i kvarteret Policarpa i centrala Bogotá, Colombia under åren 1961–1974.

Området är beläget bara tio kvarter från presidentpalatset och historien börjar 1961 när en kvinna med sin stora familj lämnar sin slitna hyresbostad och ockuperar en bit land nedanför tionde avenyn, mot yttermuren av sjukhuset La Hortua. Kvinnan var en del av en grupp människor “utan tak” som förstod att det enda sätt på vilket de kunde lösa sina bostadsproblem och ta hand om sin livssituation var att organisera sig och själva bygga upp bostadsområden på de obebyggda platser som existerade runt om i staden.

Hur detta bostadskvarter blir till, hur marken ockuperas, invånarnas kamp och berättelser är en sammansatt väv av heroiska insatser, anekdoter, tragedier och vardagsliv, sammanflätade historier berättade från olika perspektiv i deras kamp för en bit land att leva på.

I Gabriela Pinillas projekt berättas historien av Luis Hernando Forero, också känd som Policarpo eller Poli. Han är en skådespelare och musiker som kom till området när han var nio år gammal. När hans familj etablerade sitt hem där var det ockuperade området inte mer än ett kvarter i omfattning, tre år efter den första ockupationen. Policarpo har sedan barnsben levt kvar i området och aktivt deltagit i att bygga upp det. Hans liv hänger ihop med bostadsområdet Policarpas historia. Hans engagemang för Policarpa följer också hans engagemang för konst och kultur. Han arbetade i många år som musiker och skådespelare vid Teatro La Candelaria i Bogotá.

**TÄNK PÅ MILJÖN:
Lämna gärna tillbaka
mig när du läst klart!**

**Läs mer om Havremagasinet och
vårt program på vår webbsida!**

**info@havremagasinet.se
www.havremagasinet.se
@havremagasinet.se**

**HAVRE
MAGASINET**

**HAVREMAGASINET
Norbottensvägen 18
SE-961 36 Boden**